

Sen Ağlat

— Nevm Karahan · 28 Ocak 2014

Sen Ağlat

İçine yut acılarının en koyu zehrini ki ölmesin kuşlar

Kırılırsa gözlerinde büyüttüğün faylar, usulca çökerim

Azameti kaybolur sesinin

Ağlatma beni demiştim ağlat/ama

/Bak yağmur kadar yakışmaz bana ağlamak

Kim söylediye kirpiklerine kavuşmayı!

Bu nasıl bir sadakat

"Avaz avaz ayrılıkları çağırıyorum"

Hangi yalanın avutabilir doğmamış yalnızlıkları

Bir yolcunun endişeli adımlarından düşer yüreğin

Öğretmediler mi sana bu yaraların merhemi olmadığını

Ağlatma beni demiştim ağlat/ama

/Gitmelerin en keskin ucuyla kestir dilimi

Kim öğrettiyse gözlerine karanlıkla sevişmeyi

Soyunup çırıl çıplak yokluğuna

"Ellerimin çaresizliğini lanetliyorum"

Söylenmemiş bir sözün, yazılmamış bir şiirin kaldıysa

Apaçık görüp ebemkuşağının altından geçmediysen

Söylemediler mi sana bir daha fırsatın olmayacak

Ağlatma beni demiştım ağlat/ama

/Zor kullanıp, başıma silah dayayıp sürdün beni gönlünden

Kim apar topar kaçırmışsa seni gülizardan

Ellerim kan içinde

"Bülbüle vuslat için yalvarıyorum"

Sevaplarımı günahlarımı doldurup heybeme düştüm yollara

Ey yar! Bu çöller aşılmıyor

Geçip gitme ardın sıra gelenin vardır demediler mi sana

Ağlatma beni demiştım ağlat. Ama

/Gelip görme perişan halimi, kalbimi taş arasında tutuyorum

Kim darağaçlarından indirmişse beni

Görmüyorlar lavların içinde gizlenmiş yazımı

"Celladıma şu yüreğimi de kör et diyorum"

Ağlatma beni demiştım ağlatma ama şimdi sen ağlat beni...

Nevim Karahan